

31.LIMITELE DE EXISTENȚĂ ALE REGULILOR EXISTENȚIALE

În general oamenii nu au conștientă faptul că existența noastră este un miracol la fiecare aspect și pe fiecare etapă. Existența spațiului și timpului, a universului capabil să se auto-structureze prin optimizări permanente, existența vieții sunt miracole. Mai mult de atât existența planetei ce găzduiește viață este miraculoasă.

Pământul este ființă cosmică dotată cu o tehnologie incredibilă, nu doar un bolovan aruncat în spațiul cosmic

Majoritatea oamenilor sunt complet ignorați asupra unor adevăruri fundamentale.

-satelitul Pământului, Luna, stă cu fața orientată permanent către Pământ. Aceasta creează fluxuri energetice ce sunt orientate către anumite trasee. Orientarea este creată de antenele parabolice ale craterelor meteoritice. Aceste „meridiane:” naturale creează zone climatice specifice.

-mișcarea pământului în jurul axei nu este doar o rotație ci mai există și o mișcare de precesie ce face ca suprafața pământului să fie optim încălzită de soare. Mișcarea de precesie se datorează unui enorm tub vertical ce se numește groapa Marianelor, ce are aproximativ 13 kilometri adâncime. Din cauza formei și datorită efectului Coriolis în tub se formează curenți de convexie ce generează un alt giroscop mai mic capabil să corecteze traseele existente;

-luna creează marea, aceste mișcări verticale ale apei permit menținerea unei umidități periodice zilnice în timpul nopților când soarele nu usucă pământul. Aceasta favorizează dezvoltarea plantelor de la alge subpământene la copaci cei mai falnici;

-apa are memorie (demonstrația făcută de Luc Montaigner). Aceasta face ca soluțiile optime găsite în timp îndelungat să se împrăștie în întreaga

masa de apa sau să se impregneze în mediul viu sau mineral. Memoria apei și inteligența pământului au creat un întreg ecosistem subteran capabil să creeze condițiile optime de granulație care să permită apei să rămână în sol fiind fixată de particulele organice create de ecosistemul subteran. Mai mult de atât, ecosistemul subteran are capacitatea de a se hrăni în ultima instanță de la lumina solara, dar cooperează în formarea permanentă a lanțurilor ce sunt în același timp hrana pentru o parte din ecosistemul subteran și material de extindere a arealurilor nou formate;

- pământul știe să fractalizeze experiență și să o aplice pe alte sisteme. Ecosistemul extern face același lucru ca și ecosistemul subteran. Se formează o alianță extrem de complexă între specii ce conlucrează extrem de eficient pentru a lăsa o amprentă ecologică nulă (adică toxine zero). De asemenea pe un teritoriu cu amprentă ecologică zero numărul de specii ce conviețuiesc este extrem de mare. Aceasta demonstrează că ecosistemul dezvoltă numeroase profesii noi ce sunt destinate întreținerii sale;

-pământul la orice nivel de evaluare dezvoltă sisteme de o inteligență și de o precizie absolut uimitoare. De exemplu bacteriile ce comunică înăuntrul ele și dezvoltă rezistența la antibiotice extrem de rapid, formând sușe mutante, fungi care rezolvă probleme de drum optim în labirinturi, copaci care se folosesc de internetul miceliilor ciupercilor ca să transmită hrana puilor de copac sau informații întregii păduri;

-pământul dezvoltă alianțe extrem de complexe între specii pentru a crea evoluția tuturor. Un rezultat este dezvoltarea competiției între prăzi și prădători și lanțul trofic. Atât prădătorii cât și prăzile devin mai inteligente, exemplarele mai slabe genetic fiind sacrificate și eliminate din competiția genetică ce selectează exemplarele mai inteligente și mai puternice pentru înmulțire. Cu toate că lanțul trofic este regula de bază speciile nu se distrug prin consum între ele ci au mecanisme proprii de autoreglaj a numărului și raporturilor prăzi/prădători.

-pământul dezvoltă relații complexe de cooperare și competiție simultane, nu doar între câteva specii ci între foarte multe specii dacă luăm în

considerație microbiomului. De exemplu specia umana la nivelul fiecărui organism conține de 10 ori mai multe bacterii decât celule proprii. Genomul global al bacteriilor conține de sute de mii de ori mai multă informație decât genomul uman, o treime din greutatea corpului fiind dată de bacteriile simbiotice sau parazite ce controlează activitatea complexa a organismului.

-pământul are capacitatea de a absorbi lumina și de a o transforma în electricitate printr-o metodă descoperită recent de oameni. Pentru acest scop pământul folosește perovskite, niște cristale aflate în pământurile vulcanice. Aceste cristale creează capacitatea pământului de a regenera rapid viața în zonele vulcanice prin crearea gradientilor stimulativi pentru dezvoltare. Sistemele disipative formate conduc la noi forme de viață, indiferent dacă vulcanii sunt submarini sau la suprafață.

-pământul dispune de o colosală inteligență artificială dată de cristalele de siliciu cu impurități ce se afla în lava, nu doar în mantaua terestră. Aceste formațiuni hexagonale ca formă dau structuri prismatice transportatoare de informații ce sunt analizate prin reflectarea pe suprafețele cristalelor și care la vârful prismatic sunt concentrate și zipate putând fi transmise în manieră concentrată mai departe. Principiul este folosit în electronică de la începutul acestei științe/tehnici.

-pământul este generat de gradientul dintre temperatura internă de 5000 de grade la suprafață și zero absolut din spațiul cosmic. El are în centru o zonă fără gravitație unde există un uluitor generator de energie atomic. Acesta prin fuziune preia excesul de energie de la soare și-l transformă în elemente transuraniene, iar când temperatura de la soare scade din cauza distanței generează prin fisiune controlată energie ce stabilizează echilibrul temperaturilor. Fără acest echilibru nu ar putea exista viață.

- ca sistem disipativ lava din interiorul pământului generează celule Benard. Acestea creează vortexuri controlate care fac ca metalele să se concentreze la marginea vortexurilor. Atunci când două vortexuri ce se ating mișcând în același sens de rotație, metalul devine un fel de bobină

lichidă ce generează centurile van Allen ce protejează pământul de radiațiile cosmice.

Numărul de argumente în direcția aceasta poate fi cu mult mai mare. Orice analiză suficient de fină ne conduce la aceeași concluzie.

Atunci noi, oamenii de ce în loc să venerăm pământul, căutam să-l distrugem?

Nu ne dăm seama că ne autodistrugem? Poate că pământul va supraviețui dar specia umana este deja muribundă dar nu își dă seama.

Singura scăpare este modificarea modului nostru de gândire de la liniar și dihotomic către complex și dinamic. Saltul cognitiv cu ajutorul științelor complexității este pasul următor pentru a ne putea găsi rostul, rolul și utilitatea față de planeta care ne-a generat și față de ecosistemul care ne-a hrănit și ne-a crescut.